

~~458~~
KNY-18-
00507

160

EPITHALAMIUM
IN NUPTIIS
SERENISSIMI
REGII CORONÆ PRINCIPIS,
ET
ARCHIDUCIS
JOSEPHI
CUM SERENISSIMA
ISABELLA BORBONIA

ÆQUE
REGIA PARMÆ PRINCIPE
VINDIBONÆ
SOLENNITER CELEBRATIS

PER
JOSEPHUM L. B. DE REWA,
PERPETUUM IN SZKLABINA, ET BLATNITZA, INCLY-
TI COMITATUS THUROTZIENSIS COMITEM PERPETUUM,
EQUITEM AURATUM, S. C. R. ET A. MAJESTATIS IN EXCELSO CON-
SILIO LOCUMTENENTIALI REGIO · HUNGARICO
CONSILIARIUM.

ANNO QUO
AVSTRIA BORBONIS, IVNGIT SVA NVMIINA DIVIS
AVGETQVE HOS PLAVSVS NOBILIS HVNNA COHORS.

POSONII,
TYPIS JOANNIS MICHAELIS LANDERER, PRIVIL. TYPOGRAPHI.

R 9193/983

AUGUSTORUM
VIRTUTUM, ET REGNORUM

ALIQUANDO

HÆREDIBUS

SERENISSIMIS.

REGIO

HUNGARIÆ, ET BOHÆMIÆ

CORONÆ PRINCIPI

JOSEPHO

ARCHI-DUCI AUSTRIÆ

ET

ISABELLÆ BORBONIÆ

REGIÆ PARMÆ PRINCIPI

NEO-SPONSIS

VITAM LONGÆVAM,

CONSTANTEM SANITATEM,

ET

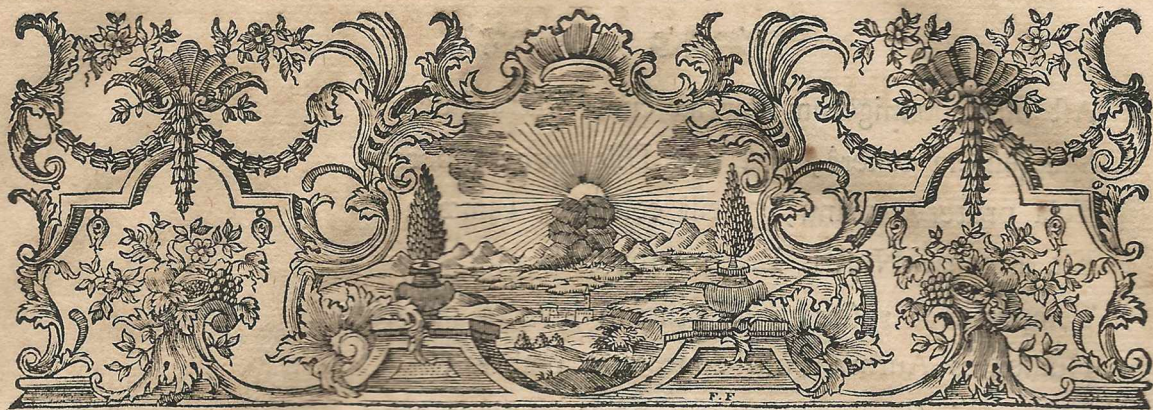
PERENNEM FELICITATEM.

KNY-18-00507

Humillimus perpetuoque
fidelis subditus

JOSEPHUS L. B. DE REWA.

Bella canant alii, partosque ex hoste triumphos,
Inviçtamque Tuam REGINA THERESIA mentem,
Quâ domitum toties, toties nova Bella parantem
Regem Prussorum, summâ virtute retundis;
Atque alias AUGUSTA, Tuas, quæis solis adinstar
Fulges, virtutes, canat alter, amabo! Poëta,
Hoc, tantumque onus Vates temerarius ausit.

Ast mihi pennigerum Paphia cum Matre Puellum
Spargentem tenerâ, quâ nec Diis parcere nôrat,
Tela proterva manu, gracili celebrare camœna
Est animus: Nostris Erato conatibus adfit.
Tempus erat roseis, quô primùm invecta quadrigis
Humentes Aurora Polô dimoverat umbras;
Cùm, quâ Pannoniis mons Cœcius imminet arvis,
Vindibonamque jugo tumidus prospectat ab alto,
Hungarici spes certa Throni, Princepsque Juventæ
Aufriacæ, JOSEPH, Tua, CÆSAR MAXIME! Proles
Umbrarum saltus, & grata silentia captans,
Quâ magis intonsæ frondes, minùs obvia Phœbo
Sylva patet, patulam solus confedit ad ulmum,
Ac tandem placidâ laxavit membra quiete.

Illum fortè Venus, Psichen, quam Natus amabat,
Dedignata Nurus; Natôque, Paphôque relictis
Dum Nova Regna, novas sibi quærere cogitat Ædes.
Prætervecta videt: Vidit, Natumque putavit
Esse suum; tam pulcher erat, formæque decore,
Etsi non Idem, poterat tamen Ille videri,
Nisi toto Geticum præferret corpore Martem.
Vidit & obstupuit! mox alite sistere jussâ
(Tunc etiam niveis currum præjuncta columbis
Aëra findebat) curru descendit eburno,
Charitibus comitata suis, dulcique Hymeneô,
(Hunc etenim comitem jungi sibi Diva volebat
Lascivos exosa thoros) propiusque jacentem
Incuita, incipit: Quis te mihi Dulcis Adoni?
Dicere; at agnovit tandem non esse cupitum,
Infausti Cyniræ, sua quondam gaudia. Natum,
Quis tamen hic, qualisve foret? quantaque Parente
Editus? Unde Pater? dum sic secum Ipsa volutat;
Ecce tibi Majâ genitum, qui præpete pennâ

Pannoniam emensus post Jussa peracta Parentis
Ad superos repetebat iter; Cui Mater Amorum
Jam prope prægresso, Verbis sic fatur Amicis:
Sive Patris pia Jussa refers, seu fortè peractis
Regrederis Frater, mecum hisce morâre sub umbris
Tantillum, Juvenemque vide! quo pulchrior alter
Non fuit; Hujus ego cervicem, humerosque, manusque
Pectoraque Artificum laudatis proxima signis
Mirari non cesso satis: Si forte Parentes?
Si Juvenem nôsti? Dic: tota loquentis ab ore
Pendebo; Tibi, Jussa Patris, cùm ferre per Orbem
Sueveris, est hujus pars nulla incognita Mundi.
Risit Atlantiades: Ergo Tu sola tot inter
Esne adeò peregrina Deos? peregrina Deasque?
Inquit: ut ignares Juvenem, ignoresve Parentes,
Quos tamen ex ipsa poteras cognoscere fama;
Cujus enim Imperio paret Germania, Cujus
Pendet ab Augusto Romana Potentia nutu,
Cujus Connubio Regina THERESIA gaudet,
Maximus Ille, Atavis re, factis, Nomine CÆSAR
Est Olli Genitor! Matrem veneratur Uterque
Oceanus Dominam; Quidquid Dravum inter & Istrum
Terrarum est; quidquid Morava, atque interjacet Albi,
Quive Unnam, Colapimque bibunt, Gens nescia vinci;
Et quorum populatur agros, Vagus, atque Patyffus,
Illius Imperium est, Magni fuit ante Parentis.
His Cretum non nôsse pudor! quem Juppiter ipse
Esse suum vellet, Te unam Cytherea latebit?
Tunc exosa Tuum, quod amet sine Crimine, Natum,
Teque oblita Deam, Linques Paphon Æquore cinctam,
Piscosamque Cnydon, gravidamque Amathunta Metallo?
Falleris! ut fugias tandem Natumque, Nurumque,
Una tecum habitant, & te comitantur euntem.

Quæ cùm ita sint: Quid jam tandem Soror optima restat?
Quàm ut redeas, summiq; Patris pia Jussa faceffas.
Est locus, Hesperiam Graji cognomine dicunt,
Terra antiqua potens armis, atque Ubere Plebæ
Italiam dixêre Patres: Florentior olim,
Cum ferrô domitis, Romana Potentia terris
Imperium, legesque daret; Nunc Inclyta Sede
Pontificum, & Sacrô toties madefacta cruore.
Illic Adriacis Venetorum Urbs innatat Undis,
Quam positam a Superis rectè dixêre Poëtæ;
Humanum superâsse suo splendore decorem,
Ætate Imperii Romam, Moderamine Legum
Athenas, ipsamque adeo Lacedemona certum est.
Parte alia Insubres, quos longis fluctibus errans
Dividit Eridanus, non uno a Principe Leges
Accipiunt, Veteres Cereris, Bacchique Coloni.
Borbonii hos infra Sedes posuêre recentes;
Gens, quam nulla satis cantare Encomia, nullus
Sat Calamus celebrare queat, tot Clara Triumphis,
Quot Reges numerat, Belloque, & Pace potentes.
Parque Una Austriacis: Illos & Maxima, pridem
Æternâ serie veneratur Gallia Reges,
Et colit Hispanus. Jam & Partenopeia Regna
Accesère! Audis? quæ quantaque Nomina narrem!
Borbonios dixi: Nam cujus Jussa veretur
Gvaftala, Parma, Ducis, Cunas, Thalamumque, suaque
Omnia Borboniis non uno Nomine debet,
Et Gener, & Frater. Quid plus Mortalis habere?
Quidve optare queat? tamen est, quô Major habetur.
Natam Illi Superi, partu felice dedêre
Formâ illâ, tantoque Animi, Vultusque decore!
Ut si non Divam, Nymphis tamen esse priorem
Dixeris; a teneris Spemque, Invidiamque Procorum.

Scs,

Scis, quāntis odiis duo jam prope sæcula vergunt,
Aufriaci cum Borboniis in Bella ferantur?
Istis Diffidiis Superi sua Numina sperni
Iratique suas raris cultoribus Aras
Flaminibus ne fortè suis plerasque carere,
Constituère odiis optatum ponere finem,
Augustasque Domos æterno fœdere jungi.
Firmandæ Paci, Parmensi Principe Nata
Optima visa Diis, & idem fatalia nentes
Stamina, cummuni voto fanxère Sorores.
Vidi ego cum nuper præstantior omnibus una
Ibat, eratque decus Pompæ, Comitumque suarum
Umbriferos, ubi Parma suo miscetur Amato
Urbis (Colornum dicunt) spatiata per hortos.
Non magis illa suas inter, quàm Lumina Phœbe
Emicuit, flos Ipsa sui pulcherrimus horti.
Hanc, talem, tantoque fatam Genitore Puellam
Arbitrio Divûm Sponsam JOSEPHUS habebit.
Qui, quis sit? qualisque? vides: Tua cætera sunt.
Ergo depositô commoti Pectoris æstu
Perge Tuam redamare Nurus; Natumque vocatum
Ire jube, quô Fata jubent; paret Ille sagittas,
Adductoque arcu, leni configat utrumque
Vulnere, & Ambobus castos inspiret Amores.

Postquam Atlantiades Mandatis ritè peractis
Par levibus Ventis tenues effugit in auras;
Mox Cytherea suum, Pharetramque, Arcumque rogatum
Tollere, & ommissis iterum pugnare sagittis
Talibus alloquitur Natum: Puer improbe, vincis!
Sit tua jam Psiche, non abnuo, sit tua Psiche;
Tu sed, & in Matrem, & Superos cessa improbus esse,
Atque meis tandem Jussis parere memento.
Sit tua jam Psiche! & quoties tua tela vibrabis,

Læsus tam castos, quàm quos tu, sentiat ignes.
Interea, quid Fata jubent, quid Juppiter Ipse
Jusserit? attentâ narraturam excipe mente.
Qui jacet hic, leni resolutus membra quiete
Austriacis reddet Saturnia sæcula terris,
Ante sed in Thalami Sociam sibi Principe juncta
Principe, Borbonio propugnata utroque Parente,
Nomine ISABELLA Parmensi Principe nata.
Eja age, & innocuâ cor fige utriusque sagittâ.

Nec mora! correptô Puer Aliger ocyus arcu
JOSEPHI, nîl tunc metuentis, adhucque sopore
Oppressi, medium tenerô cor vulnerat ictu;
Inde per aërias omni velocior Euro
Alpes Translatus, Parmensis Principis Aulam
Ingreditur, mixtamque suis tunc fortè Puellis
Telô eodem, Natamque locô transfigit eodem.
ILLA novas, ignara mali, sine crimine flammâ
Sentit, & innocuo imbellis pugnat amori.
Non ita JOSEPHUS: Qui leni percitus ictu
Insolitos properè promissæ Virginis æstus
Hauferat, & facilis pronos exarsit in ignes.
Quamque Paris Veneri, quam præposuisset Inoni
Juppiter, atque suæ Daphni Divinus Apollo,
Hanc ambit, damnatque moras insomnis Amator.
Sæpe etiam secum queritur: Quid MAXIME CÆSAR
Cunctaris mea vota Pater? cur jungere differs
Promissam? castasque preces implere recusas?
Pone tamen JOSEPHI Tui suspiria justa
Pectoris! Illa Tui Pars præstantissima cordis
Exiit Italicas, superatis Alpibus, oras;
Fallor an hac etiam Tua Jussa expectat in Urbe.

ILLA quidem similis Nascenti, aut proxima Phœbo
Te solem JOSEPHI suum visura, relictis

Omni-

Omnibus, exacto per mille pericula curfu
Forte suburbanis tantisper substitit hortis,
Quos prope Vindibonam, victa Semiramide sumptu,
Hesperisque pares, notus per mille Triumphos
Princeps Eugenius, cultu pare Regibus auxit,
Ut teneros pertæsa viæ componeret artus,
Et placidam tandem caperet secura quietem,
Si tamen ullus amans tranquillior otia curat.

Non aliàs ISABELLA suum suspirat amantem,
Causatur quandoque moras, quandoque Parentes;
Mox memor ingenui CASTISSIMA VIRGO pudoris,
Venturæ ad nomen suffusa rubore Diei
Destitit, & puduit tædas optâsse jugales.

Sed cessent tandem suspiria, cesset Amaror
Omnis, & à Vultu tristes deponite curas
FELICES ANIMÆ! jam proxima meta laborum est,
Unaque nox Vestros, dirimit, Nox improba! Plausus.

Sed jam flammio mis, sese alto gurgite tollit
Vectus equis Titan, noctemque repellit opacam.
Ecce suburbanos linquens ISABELLA recessus
Qualis Hamadriades, inter, Driadesque Diana
Pulchrior Ipsa, suo, quem corpore gestat, amictu
Vindibonam festâ Populi plandente Coronâ
Invehitur, Belli speciem referente fragore;
Ad primasque Aras, SPONSO comitante peractis
Devotè precibus, Vinclo sociata jugali est.
Pompam hujus laudent alii celebrentque Diei!
Hoc tantum dixisse juvat: Non nota placebant
Gaudia, non usu Plebejo trita voluptas,
Quæsitus tellure nitor certaverat Ostro,
Hinc Numidæ Crustas, illinc nova vellera Seres,
Atque Arabum Populus sua despoliaverat Arva;
Totque inter sumptus, nil fulvô vilis auro
Vidisses! tanto Sponsa est, excepta decore.

Tu sed Borbonii Proles Augusta Parentis,
Magnorum Soboles Regum, parituraque Reges,
Augustos ne sperne Lares, thalamumque pudicum
Ingrediare lubens, & nostris annue Votis,
Huic castas Hymenæe faces, accende, thoroque
Adsis continuus; procul hinc, procul, omnis Enyo
Eumenidumque furor! tantum, Lucina, Venusque
Aureaque hic habeat tantum Concordia Sedem.

Ast quos sic sociavit amor, Sanctissima Regum
Progenies! Reges etiam quandoque futuri,
Quas ita concordēs mansura in fœdera dextras
Junxistis; nulli temerent in Sæcula casus;
Crescat amor semper; Non Basia Vestra Columbæ,
Brachia non hederæ, non vincant oscula Conchæ;
Fortunam invideant hostes, venerentur Amici;
Fœdæque mox Mater, SOCERI SOCRUSQUE beatas
Auge conspicuis ISABELLA Nepotibus Ædes.

C E C I N I

